

بررسی اکولوژیکی گیاه *Atraphaxis suaedifolia* Jaub. & Spach

(**Polygonaceae**), گونه ای نادر و بومی شمال غرب ایران

رقیه حاجی بلند^۱, طاهره السادات آقا جانزاده^۲, امیر حسین طالب پور^۳ و اصغر نیشابوری^۱

۱- گروه علوم کیاهاي، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

۲- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه مازندران

۳- مرکز تحقیقات منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

چکیده

گیاه (*Polygonaceae*) *A. suaedifolia*, گونه ای بومی و دارای پراکنش محدود در استان آذربایجان شرقی میباشد. در این مقاله، مناطق پراکنش و ویژگیهای اکولوژیکی از جمله تراکم، سطح پوشش، فرکانس و ضربه اهمیت این گونه بررسی شده است. در ضمن، شرایط اقلیمی و ارتباط خاک با پراکنش و رشد، ارائه و فنولوزی (پدیده شناسی) و دینامیک (پویائی) جمعیت این گونه نیز بررسی گردید. نتایج نشان داد که *A. suaedifolia* در هر دو منطقه سورد بررسی فاقد پایه های دو تا چهار ساله بوده و نسبت دانه رستهای استقرار یافته به کل دانه های جوانه زده تنها ۵ تا ۷ درصد بوده است. بنظر میرسد عوامل اقلیمی مانند کاهش بارندگی و افزایش دمای سالانه در سالهای اخیر، در زوال جمعیت این گونه موثر بوده است. بالا بودن سدیم و pH خاک و نیز عوامل داخلی از جمله بالا بودن سن گله‌هی و نسبت بالای گله‌های تلقیح نشده را میتوان از جمله عوامل دیگری دانست که نادر بودن این گیاه را توجیه می‌کند.

واژه های کلیدی: *A. suaedifolia* ، گونه بومی و نادر، خطر انقراض

مقدمه

و سه وجهی بوده و میوه فندقه، منشوری شکل با کناره‌های تیز و به رنگ خاکستری یا قهوه‌ای تیره و برآق است (۷).

گزارش‌های مختلف در مورد رویشگاه گونه *A.suaedifolia* حاکی از پراکنش این گونه در مناطق مختلف آذربایجان است. در این گزارشها به حومه شهرستان تبریز (۱۹)، نقاط مختلف آذربایجان و حوالی شهرستان تبریز (۱)، آذربایجان و حوالی تبریز (۷)، حوالی تبریز و ارسپاران (۸) اشاره شده است.

بیشترین اهمیت گیاهان مرتعی در تولید علوفه، ایجاد چراگاه‌های مناسب و کنترل فرسایش خاک است. بهره برداری بی‌رویه از مراعع کشور، اثر زیانبار خود را در چهره حیات گیاهی نشان داده است و یکی از مهمترین بی‌آمد های آن افزایش تعداد گونه‌های در حال انقراف است. اخیراً در یک گزارش تخصصی، ۲۱ گونه در معرض خطر و ۴۳۲ گونه آسیب پذیر در ایران ذکر شده است. براساس این گزارش، گیاه *A. suaedifolia* در گروهی که اطلاعات کافی در مورد پراکنش و وضعیت جمعیتی آنها وجود ندارد، طبقه بندی شده است (۱۵).

در بررسی حاضر علاوه بر تعیین دقیق مناطق پراکنش گونه *Asuaedifolia* در استان آذربایجان شرقی، ویژگی‌های اکولوژیکی و جمعیتی آن، برآورده احتمال قرار گرفتن آن در معرض نابودی و ویژگی‌های اکولوژیکی مانند ارتباط پراکنش و جمعیت آن با عوامل اقلیمی و خاک و نیز پدیده شناسی (فنولوژی) و دینامیک (پویایی) جمعیت بررسی شده است.

کشور ایران یکی از مراکز مهم تنوع گیاهی دنیاً قدیم به حساب می‌آید. نزدیک به ۲۲٪ از ۸۰۰۰ گونه گیاهی که در ترکیب فلورستیک پوشش گیاهی ایران یافت می‌شوند، بومی (اندمیک) می‌باشند. گونه‌های متعلق به خانواده علف هفت‌بند (*Polygonaceae*) به بیش از ۳۰ سرده (جنس) وابسته داشته و تعداد آنها به ۱۰۰۰ گونه میرسد و از این مجموعه ۸۲ گونه، وابسته به ۸ سرده، در ایران می‌رویند (۴ و ۱۹). چند گونه از سرده علف هفت‌بند (*Rheum*) (ارزش زینتی دارند، *Rheum*) و *Tرشک* (*Rumex*) استفاده غذایی و داروئی دارند و گونه‌های متعلق به سرده‌های پرنده (*Pteropyrum*)، اسکنبلیل (*Calligonum*) و کاروان‌کش (*Atraphaxis*) که هر سه سرده فرم درختچه‌ای داشته و به شوری خاک و کم آبی مقاومند، بعنوان پوشش گیاهی تثبیت کننده خاک و شنها را در مناطق کویری و ماسه‌های ساحلی استفاده می‌شوند.

جنس کاروان‌کش (*Atraphaxis*) شامل گونه‌های بوته‌ای یا درختچه‌ای است. هر چند در مورد تعداد و گونه‌های مختلف این سرده در فلور ایران اختلاف نظرهای وجود دارد، با اینحال در مورد این موضوع که دو گونه *A. suaedifolia* و *A. aucheri* بومی ایران بوده و سایر گونه‌ها پراکنش وسیع تری دارند اتفاق نظر وجود دارد (۱، ۱۷ و ۱۹).

از نظر ریخت‌شناسی، *A. suaedifolia* درختچه‌ای به ارتفاع ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متر می‌باشد. ساقه‌های آن تیغ دار، شاخه‌های فرعی نازا و خار مانند، برگها به شکل خطی تا نیزه‌ای و فاقد دمبرگ بوده و گوشوارک کوتاه و دو دندانه‌ای است. گل آذین انتهائی و کوتاه بوده و گلها صورتی تا قرمز کم رنگ می‌باشند. دانه تخم مرغی، مثلثی

مواد و روشها

با اینحال تفاوتی نیز مابین این دومنطقه وجود دارد، از جمله اینکه فعالیت گندبندی‌های نمکی در منطقه صوفیان به مراتب کمتر از خواجه بوده و خاکهای منطقه اخیر عمدتاً از رخمنوهای سنگی ارتفاعات میشوند. در ضمن آهن، منیزیم و عناصر کمیاب در این منطقه بیشتر است (۲). از نظر ریخت‌شناسی بعلت اینکه نهشته‌های این مناطق از رسوبات نرم تشکیل شده‌اند، فرسایش مکانیکی، انحلال و هوازدگی بطور مشترک بر هر دومنطقه تأثیر میگذارند. علاوه بر آن فقدان پوشش گیاهی کافی و نیز تناوب شدید حرارت روزانه باعث فرسایش شدید خاک در این دو منطقه میشود. علاوه بر این موارد، در منطقه صوفیان بهره برداری بی رویه انسان مانند فعالیتهای راه‌سازی، بهره برداری از معادن و خاکبرداری، و نیز چرای دام باعث تغییر ریخت‌شناسی منطقه نیز شده است (۲).

برای تعیین نوع اقلیم منطقه، میانگین دما و بارندگی با استفاده از داده‌های نزدیک ترین ایستگاه هوا شناسی (تبریز) در ۵۰ سال گذشته مورد استفاده قرار گرفت. با استفاده از روش گوسن، اقلیم منطقه استپی سرد، و با استفاده از روش آمیرژه نیمه خشک سرد تعیین گردید. تغییرات میانگین سالانه دما و میانگین سالانه بارندگی در طی ۵۰ سال گذشته نیز محاسبه و بصورت دیاگرام ارائه گردید (شکل ۱).

ب. بررسی پارامترهای خاک نمونه برداری با سه تکرار از دو عمق ۰-۲۰ و ۴۰-۲۰ سانتیمتری از خاک پلاتها انجام شد و پارامترهای مختلف خاک تعیین گردید. انتخاب پلات برای نمونه برداری خاک تصادفی بوده است. pH در گل اشباع خاک و هدایت الکتریکی (EC) نمونه‌ها پس از سانتریفوژ کردن این خمیر بر حسب میلی

الف. شناسائی و مشخصات اقلیمی مناطق پراکنش اولین مرحله از تحقیق، یافتن پایه‌های *A.suaedifolia* در مناطقی از استان بود که قبل از فقط منابع مختلف بعنوان محل پراکنش گزارش شده بود. سه منطقه در استان آذربایجان شرقی شناسائی شد که در آنها پراکنش گونه فوق محرز گردید.. این مناطق شامل منطقه خواجه، صوفیان و منطقه‌ای مابین هشت‌رود و قره آگاج در استان آذربایجان شرقی بوده است. در مناطق دیگر اعم از ایستگاه‌های مورد اشاره توسط محققین سابق و مناطق محتمل دیگر، هیچ پایه‌ای از این گیاه مشاهده نشد. منطقه خواجه (۳۷/۸° ۵۷/۸° ۹' ۳۸° عرض شمالی و ۰/۰ ۴۶° ۳۹' طول شرقی) در ۳۰ کیلومتری شمال شرق تبریز واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۵۰۰ تا ۱۵۵۰ متر است. بخش وسیعی از این منطقه بصورت ایستگاه تحقیقاتی و قرق شده در آمده است. منطقه صوفیان (۱۹' ۳۷/۱° ۳۸° عرض شمالی و ۱۵/۳' ۵۶° ۴۵° طول شرقی) در ۳۵ کیلومتری شمال غرب تبریز واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۵۵۰ تا ۲۵۰ متر است. منطقه سوم پراکنش گیاه، در ۲۰ تا ۲۵ کیلومتری قره آگاج در مسیر هشت‌رود به قره آگاج واقع شده است (۳۶/۳' ۳۷° عرض شمالی و ۲' ۲۵/۶° ۴۷° طول شرقی) و ارتفاع متوسط آن از سطح دریا ۱۷۳۶ متر است. دو ایستگاه خواجه و صوفیان بدليل سهولت دسترسی انتخاب، و مطالعات اکولوژیکی در آنها انجام شد.

از نظر زمین شناسی هر دو ایستگاه تحقیقاتی خواجه و منطقه صوفیان در حاشیه شمالی گسل تبریز واقع شده است. نهشته‌های رخمنون یافته در هر دو منطقه شامل تناوبی از رسوبات تخریبی مشتمل بر مارن، مادستون، سیلتستون، ماسه سنگ و کنگلومرا میباشند که با رسوبات تبخیری از جمله گچ، نمک و ندرتاً پتاس همراهند.

صوفیان (مجموعاً ۱۴ پلات) بررسی شد. ارتفاع بوته‌ها با متر نواری، از سطح تاج پوشش تا سطح زمین بر حسب سانتیمتر تعیین گردید. برای تعیین سطح پوشش از روش اندازه‌گیری مستقیم دو قطر کوچک و بزرگ بر حسب سانتیمتر استفاده شد. تراکم بوته‌ها از طریق شمارش مستقیم تعداد افراد جمعیت در واحد سطح پلات تعیین گردید. ضریب اهمیت در جامعه گیاهی، با استفاده از مجموع پارامترهای فرکانس، تراکم و سطح پوشش در ارتباط با گونه‌های دیگر موجود در پلاتها و بصورت درصد محاسبه شد (۱۶).

برای مطالعه فلور دو منطقه مورد نظر، طی بازدیدهای مکرر در طول سال، اقدام به جمع آوری نمونه‌های گیاهی در داخل و اطراف پلاتها گردید. بمنظور تعیین گونه‌های همراه، ۳ عدد از نزدیکترین پایه‌های گیاهی به گونه مورد نظر که در فاصله ۵۰ سانتیمتری و در داخل پلات قرار داشتند، جمع آوری و شناسائی گردیدند.

بررسی‌های فنولوژیکی (پدیده شناسی) گیاه قرق در ایستگاه تحقیقاتی خواجه در طول یک دوره رویشی مورد بررسی قرار گرفت. بیست عدد بوته *A. suaedifolia* از پلاتهای موجود بصورت تصادفی انتخاب و مراحل مختلف فنولوژی (پدیده شناسی) از قبیل تاریخ آغاز جوانه زنی، رشد رویشی، رشد گل آذین تا گله‌ی کامل، شروع دانه دهی تا رسیدن دانه، ریزش دانه، ریزش برگ و شروع رکود گیاه در بین سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۱ مطالعه گردید. برای تعیین نسبت گلهای تلقیح نشده (دانه‌های پوچ) از روش باددهی استفاده شد و دانه‌هایی که در این روش بعنوان دانه‌های پوچ جدا شدند، مجدداً و برای اطمینان بیشتر بررسی و در همه موارد فقدان جنین و ذخایر دانه در این گروه تأثید گردید.

زمینس بر سانتیمتر ($mScm^{-1}$) اندازه‌گیری شد. برای تعیین ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC)، ۴ گرم خاک خشک با ۳۰ میلی لیتر استات سدیم یک نرمال مخلوط و بمدت ۵ دقیقه سانتریفوژ گردید. این عمل ۳ بار تکرار شده و هر بار مایع روشنایر دور ریخته شد. سپس خاک کف لوله سانتریفوژ، با اتانل ۷۰ درصد شستشو داده شد تا یونهای مازاد سدیم از خاک جدا گردد. عمل شستشو و سانتریفوژ به دفعات تکرار شد تا زمانی که EC محلول روشنایر کمتر از ۴۰ میکرومیکس باشد. در نهایت محلول ۳۰ میلی لیتر استات آمونیوم نرمال افزوده و مخلوط حاصل ۵ دقیقه سانتریفوژ شد. ریختن آستات آمونیوم نرمال ۳ بار تکرار شد و ۹۰ میلی لیتر از محلولهای فوق به حجم رسانده شد. مقدار سدیم در این محلول توسط دستگاه فلیم فتومنتر مدل JENWAY تعیین شد و مقدار CEC خاک بر حسب میلی اکی والان در ۱۰۰ گرم خاک خشک محاسبه گردید (۹).

سدیم، پتاسیم و کلسیم قابل جذب نمونه‌های خاک نیز تعیین شد. برای این کار، ۵ گرم خاک با ۳۳ میلی لیتر استات آمونیوم مخلوط و نیم ساعت بهم زده شد. پس از سانتریفوژ، محلول روشنایر جمع آوری گردید. ریختن آستات آمونیوم ۲ بار تکرار و هر بار محلول روشنایر حاصل جمع آوری و در نهایت به حجم ۱۰۰ میلی لیتر رسانده شد. مقدار سدیم، پتاسیم و کلسیم در محلول فوق با دستگاه فلیم فتومنتر تعیین و بر اساس میلی گرم در کیلوگرم خاک گزارش گردید (۱۲). ج. تعیین ویژگیهای پوشش گیاهی برای انجام مطالعات مربوط به خاک و پوشش گیاهی، ابتدا با استفاده از روش منظم-تصادفی نمونه برداری از هر دو منطقه انجام شد. اندازه پلاتها با توجه به نوع پوشش گیاهی (بوته‌ای یا درختچه‌ای) 2×2 متر انتخاب شد و نوع پلاتها دائمی بوده است. ۷ پلات در هر یک از دو ایستگاه تحقیقاتی خواجه و منطقه

Archive of SID

شکل ۱. نزول میانگین سالانه بارندگی (بالا) و افزایش میانگین سالانه دما (پائین) در منطقه تبریز در طی ۵۰ سال گذشته

تعداد و سطح پوشش گیاهی مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۲). بدلیل بافت و ساخته‌مان خاک در تپه‌های

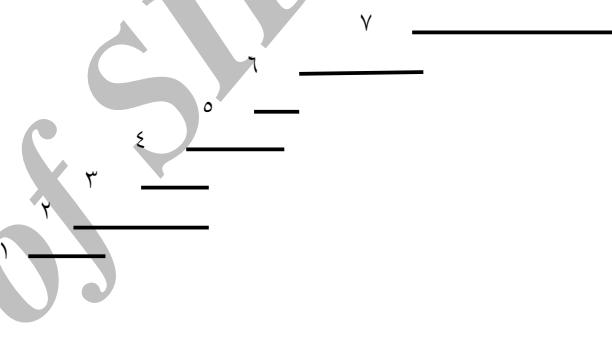
در طی بررسی پوشش گیاهی و مراحل مختلف فنولوژی (پدیده شناسی) نشانه‌هایی از حمله آفات به پایه‌هایی از این گونه مشاهده شد که پس از جمع آوری شناسائی گردید.

سن پایه‌های گیاه به روش شمارش حلقه‌های سالیانه صورت گرفت. پویایی (دینامیک) جمعیت با استفاده از ترسیم هرم سنی، منحنی بقا و نمودار حیات بررسی گردید.

شکل ۳. منحنی رابطه بین سن و قطر و منحنی استاندارد سن- قطر در *A. suaedifolia*

مارنی، گسترش ریشه این گیاه عمدتاً در عمق ۰-۲۰ سانتیمتری مشاهده شد. به همین دلیل ویژگیهای خاک در عمق ۰-۴ سانتیمتری برای این منظور در نظر گرفته شده است.

عامل pH با تعداد گیاه دارای همبستگی معنی دار منفی در سطح احتمال یک درصد بوده ولی با سطح پوشش در این عمق همبستگی ضعیف منفی و غیر معنی دار نشان داد. هدایت الکتریکی خاک (EC) با تعداد گیاه ارتباطی نشان داد و لی با سطح پوشش گیاه در سطح احتمال یک درصد دارای همبستگی معنی دار ثابت بود. ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC) با تعداد گیاه دارای همبستگی معنی دار منفی در سطح احتمال یک درصد و با سطح پوشش همبستگی معنی دار منفی در سطح ۵ درصد داشت. بنابراین افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی عامل کاهش تعداد پایه‌ها و سطح پایه‌ها می‌باشد. مقدار سدیم قابل جذب، با تعداد گیاه در سطح احتمال پنج درصد همبستگی معنی دار منفی و با سطح پوشش در سطح احتمال یک درصد همبستگی منفی معنی دار نشان داد. مقدار پتابسیم قابل

شکل ۲. فنولوژی گونه *A. suaedifolia*. ۱. آغاز جوانه زنی ۲. آغاز تا پایان رشد رویشی ۳. رشد گل آذین تا گله‌ی کامل ۴. دانه دهی تا رسیدگی دانه‌ها ۵. ریزش دانه ۶. ریزش برگ (اواسط مرداد تا اوایل آبان) ۷. شروع رکود تا پایان آن (اوایل آبان تا اوایل اسفند).

نتایج

الف. تاثیر ویژگیهای خاک بر تعداد و سطح پوشش گیاهی در هر دومنطقه مطالعه شده مهمترین پارامترهای خاک در عمق ۰-۲۰ سانتیمتری (جدول ۱) در ارتباط با

سطح احتمال یک درصد بود ولی با سطح همبستگی معنی داری نداشت. مقدار کلسیم قابل جذب با تعداد گیاه دارای همبستگی معنی دار مثبت در

جدول ۱. ویژگیهای شیمیائی خاک در عمق ۰-۲۰ سانتیمتری و تعداد و سطح پوشش گونه *A. suaedifolia* در دو منطقه پراکنش گیاه.

نام منطقه	شماره پلاٹ	pH	EC mS cm ⁻¹	CEC meq 100 g ⁻¹	سدیم قابل جذب (mg Kg ⁻¹)	پتاسیم کلسیم (mg Kg ⁻¹)	تعداد گیاه	سطح پوشش (cm ²)
خواجه	۱	۷/۸۱	۲/۲	۵/۳۳	۱۹۴/۹	۲۴۳/۸	۵	۱۹۲۰
خواجه	۲	۷/۷۸	۲/۲	۵/۳۳	۱۷۸/۹	۲۰۹/۲	۴	۸۷۸
خواجه	۳	۷/۸۶	۲/۲	۵/۹۵	۲۰۰/۱	۱۹۸/۲	۴	۷۸۱
خواجه	۴	۸/۶۱	۲/۰	۷/۶۴	۲۲۵/۷	۲۱۸/۴	۰	۰
خواجه	۵	۸/۷۳	۲/۲	۷/۸۴	۲۹۶/۱	۲۹۳/۴	۰	۰
خواجه	۶	۸/۴۸	۲/۲	۷/۹۲	۲۷۳/۸	۴۲۲/۶	۰	۰
صوفیان	۷	۷/۶۹	۲/۴	۵/۰۱	۱۸۲/۷	۳۹۹/۴	۸	۲۹۳۱
صوفیان	۸	۷/۷۱	۲/۳	۴/۷۵	۱۵۹/۶	۲۸۶/۴	۷	۲۵۴۰
صوفیان	۹	۷/۵۹	۲/۰	۵/۱۵	۲۷۴/۴	۴۲۴/۶	۶	۲۱۱

جدول ۲. ضریب همبستگی عوامل مربوط به خاک با تعداد و سطح پوشش گونه *A. suaedifolia* در دو منطقه از پراکنش این گیاه.

پارامترهای گیاهی	pH	EC	CEC	سدیم محلول	پتاسیم محلول	کلسیم محلول	تعداد گیاه
+۰/۸۲ **	+۰/۰۲ ns	-۰/۷۷ *	-۰/۹۶ **	+۰/۴۴ ns	-۰/۹۱ **	+۰/۰۲ ns	تعداد
+۰/۵۹ ns	-۰/۱۰ ns	-۰/۸۴ **	-۰/۷۷ *	+۰/۹۲ **	-۰/۶۶ ns	-۰/۰۲ ns	سطح پوشش

** معنی دار در سطح احتمال یک درصد * معنی دار در سطح احتمال پنج درصد ns غیر معنی دار

جدول ۳. ویژگیهای پوشش گیاهی گونه *A. suaedifolia* در دو منطقه پراکنش این گیاه.

منطقه پراکنش	تراکم	میانگین ارتفاع هر بوته (cm)	میانگین سطح پوشش در هر بوته (cm ²)	میانگین سطح پوشش در هر پلات (cm ²)	فرکانس (درصد) پوشش در هر پلات (cm ²)	ضریب اهمیت
خواجه	۴/۸	۴۳/۲	۱۷۸۴/۹	۲۴۳/۳	۲۴۲/۰	۰/۵۰
صوفیان	۹/۲	۲۹/۶	۳۴۵۱/۳	۲۷۵/۱	۱۰۰	۰/۵۶

جدول ۴. فلور خواجه و صوفیان دومنطقه پراکنش گونه

	نام گونه	نام خانواده	منطقه خواجه	منطقه صوفیان
۱	<i>Acanthophyllum squarrosum</i> Boiss.	Caryophyllaceae	+	
۲	<i>Adonis aestivalis</i> L.	Ranunculaceae		+
۳	<i>Alyssum</i> sp.	Brassicaceae		+
۴	<i>Anabasis aphylla</i> L.	Chenopodiaceae	+	
۵	<i>Artemisia fragrans</i> Willd.	Asteraceae	+	
۶	<i>Asperula glomerata</i> (M.B. Griseb.)	Rubiaceae		+
۷	<i>Astragalus</i> sp.	Papilionaceae	+	
۸	<i>Atriplex leucoclada</i> (Boiss.) Aellen	Chenopodiaceae	+	
۹	<i>Atriplex nitens</i> Schkuhr	Chenopodiaceae	+	
۱۰	<i>Bromus tectorum</i> L.	Poaceae	+	
۱۱	<i>Bupleurum falcatum</i> L.	Umbelliferae	+	
۱۲	<i>Caccinia macranthera</i> (Banks & Soland.) Brand	Boraginaceae		+
۱۳	<i>Capparis spinosa</i> L.	Capparidaceae		+
۱۴	<i>Centaurea xanthocephala</i> (DC.) Schultz-Bip.	Astearceae	+	+
۱۵	<i>Conringia persica</i> Boiss.	Brassicaceae		+
۱۶	<i>Cichorium intybus</i> L.	Asteraceae	+	
۱۷	<i>Convolvulus commutatus</i> Boiss.	Convolvulaceae	+	
۱۸	<i>Ephedra major</i> Host	Ephedraceae	+	+
۱۹	<i>Eremostachys macrophylla</i> Montbr. & Auch.	Lamiaceae		+
۲۰	<i>Euphorbia</i> sp.	Euphorbiaceae	+	
۲۱	<i>Geranium tuberosum</i> L.	Geraniaceae		+
۲۲	<i>Gladiolus halophilus</i> Boiss.	Iridaceae		+
۲۳	<i>Hedysarum ibericum</i> M.B.	Papilionaceae	+	
۲۴	<i>Helichrysum rubicundum</i> (C.Koch) Bornm.	Asteraceae	+	
۲۵	<i>Lappula barbata</i> (M.B.) Gurke	Boraginaceae		+
۲۶	<i>Linum usitatissimum</i> L.	Linaceae	+	+
۲۷	<i>Matthiola ovatifolia</i> (Boiss.) Boiss.	Brassicaceae	+	+
۲۸	<i>Poa bulbosa</i> L.	Poaceae	+	
۲۹	<i>Reaumuria cistoides</i> Adam	Tamaricaceae		+
۳۰	<i>Reseda lutea</i> L.	Resedaceae		+
۳۱	<i>Salsola persica</i> Bunge ex Boiss.	Chenopodiaceae	+	
۳۲	<i>Salsola tomentosa</i> (Moq.) Spach	Chenopodiaceae	+	
۳۳	<i>Scorzonera laciniata</i> L.	Asteraceae		+
۳۴	<i>Stachys fruticulosa</i> M.B.	Lamiaceae	+	+
۳۵	<i>Stipa barbata</i> Desf.	Poaceae	+	
۳۶	<i>Thymus migricus</i> Kolkov & Desj-shost.	Lamiaceae	+	+

۳۷	<i>Tragopogon</i> sp.	Asteraceae	+	+
۳۸	<i>Tulipa clusiana DC.</i>	Liliaceae	+	
۳۹	<i>Valerianella</i> sp.	Valerianaceae		+

بعضی بوته ها گاهی بعنوان دومین و گاهی بعنوان سومین گیاه همراه شناسائی شدند.

در منطقه صوفیان، اکثر بوته های *A. suaedifolia* فاقد *Centurea* همراه بوده اند ولی در بعضی از این بوته ها *Anabasis setifera* و *xanthocephala* اولین و یا دومین گیاه همراه مورد شناسائی قرار گرفتند.
- فنولوژی (پدیده شناسی) گیاه نتایج حاصل از بررسی فنولوژی (پدیده شناسی) این گیاه (شکل ۲) نشان داد که گلدهی در این گیاه از اواسط اردیبهشت آغاز و تا اواخر خرداد ادامه می یابد. دانه دهی این گیاه نیز از اواسط خرداد تا اواخر تیر ادامه یافته و رشد رویشی بطور کامل از اوایل آبان متوقف شده و دوره رکود تا اوایل اسفند ادامه می یابد.

- آفت در منطقه صوفیان پنج پایه از این گونه شناسائی گردید که مورد تهاجم و آسیب آفتی از خانواده Limenitidinae قرار گرفته بود. حمله آفت باعث خورده شدن و از بین رفتن تمام برگهای بوته های آلوده شده، ولی منجر به مرگ بوته نشده بود. حمله آفت فوق از اواخر اردیبهشت تا اواخر مرداد ادامه داشت.

- ساختار سفی با توجه به اینکه ویژگیهای حیاتی نظری توان بقا، توان تجدید حیات و احتمال مرگ و میر با سن تغییر می کند، اقدام به تعیین ساختار سنی جمعیت این گونه در دو منطقه مورد مطالعه گردید.

با توجه به مواجهه با خطر انقراض، تهیه مقطع عرضی بتعارض زیاد بمنظور برآوردن سن بوته ها، محدود نبود. به همین دلیل برای تعیین سن، بوته هائی انتخاب گردید که قبل بدلایل دیگری نظری چرا یا علل طبیعی دیگر، خشک شده بودند. علیرغم اینکه تعداد چنین بوته هائی فراوان

ب. بررسی ویژگیهای پوشش گیاهی میانگین تراکم گیاه *A. suaedifolia* در هر پلات در ایستگاه تحقیقاتی خواجه و منطقه صوفیان نشان داد که تراکم این گیاه در منطقه صوفیان ۱/۹ برابر ایستگاه تحقیقاتی خواجه بوده است. بر عکس، داده های ارتفاع گیاهان نشان داد که میانگین ارتفاع بوته ها در ایستگاه تحقیقاتی خواجه بیشتر و ۱/۴۵ برابر منطقه صوفیان می باشد. بررسی میانگین سطح پوشش بوته ها در هر یک از پلاتها نیز نشان داد که میانگین سطح پوشش در هر پلات و در هر بوته در منطقه صوفیان به ترتیب ۱/۹۳ و ۱/۰۹ برابر ایستگاه تحقیقاتی خواجه است. فرکانس گیاه نشان داد که همه پلاتها در منطقه صوفیان واحد این گونه بوده در حالیکه در منطقه خواجه ۲۰ درصد پلاتها فاقد این گونه اند. ضریب اهمیت برای هر دو ایستگاه مورد مطالعه نیز بصورت مستقل محاسبه گردید. مقایسه این دو منطقه نشان داد که ضریب اهمیت گیاه مورد نظر در جامعه گیاهی منطقه صوفیان ۱/۲۵ برابر ایستگاه تحقیقاتی خواجه است (جدول ۳).

فلور منطقه و گیاهان همراه: بررسیهای انجام شده نشان داد که در ایستگاه تحقیقاتی خواجه ۲۷ گونه متعلق به ۲۴ سرده و ۱۳ خانواده استقرار دارند. بیشترین تعداد گونه ها متعلق به خانواده Chenopodiaceae و سپس Compositae بوده است (جدول ۴). در منطقه صوفیان، ۲۱ گونه متعلق به ۲۱ سرده و ۱۵ خانواده استقرار داشتند. بیشترین تعداد گونه ها متعلق به Compositae و Labiateae می باشد (جدول ۴).

Bupleurum falcatum در ایستگاه تحقیقاتی خواجه Astragalus نزدیکترین گیاه همراه و گیاهان *xanthocephala* هر کدام در *Centurea persicus*

رسم شد (شکل ۳). با استفاده از این منحنی، سن افراد از نبود، ارتباط بین سن و قطر با تکیه بر این نمونه های محدود انجام یافت و منحنی رگرسیون مربوطه ($r=0.99$) طریق اندازه گیری قطر ارزیابی شد.

هرم سنی	تعداد گیاه	سن (سال)
_____	۴	۳۴
_____	۶	۳۳
_____	۱	۳۲
_____	۴	۳۱
_____	۲	۳۰
_____	۴	۲۹
_____	۴	۲۸
_____	۲	۲۷
_____	۲	۲۶
.	.	۲۵
_____	۴	۲۴
_____	۶	۲۳
_____	۱	۲۲
_____	۱	۲۱
_____	۲	۲۰
_____	۲	۱۹
_____	۱	۱۸
_____	۲	۱۷
_____	۴	۱۶
_____	۲	۱۵
_____	۲	۱۴
_____	۱	۱۳
_____	۲	۱۲
_____	۳	۱۱
.	.	۱۰
_____	۱	۹
_____	۱	۸
_____	۲	۷
_____	۲	۶
_____	۱	۵
.	.	۴
.	.	۳
.	.	۲
_____	۶	۱

شکل ۴. هرم سنی جمعیت گیاه *A. suaedifolia*

نشان داد که زادآوری در سنین بالا آغاز میشود و در سنین کمتر از ۶ سال، گلهای اتفاق نمی‌افتد. علیرغم اینکه در این گونه تعداد گل و بذر بسیار زیاد بود، تعداد زیادی از بذرها تلقیح نشده بودند. نسبت گلهای تلقیح شده (دانه‌های پر) به کل دانه‌ها 0.05% در ایستگاه تحقیقاتی خواجه و 0.03% در صوفیان است. درصد جوانه زنی رقم بسیار پائینی دارد. نسبت دانه‌های جوانه زده به کل دانه‌های پر در ایستگاه تحقیقاتی خواجه 4×10^{-4} و در منطقه صوفیان $10^{-4} \times 0.96$ بوده است. درصد حذف جوانه‌های رشد یافته در مراحل مختلف نیز بسیار بالا بود. نسبت جوانه‌های استقرار یافته در مقایسه با تعداد اولیه جوانه‌ها در ایستگاه تحقیقاتی خواجه 0.07% و در منطقه صوفیان 0.05% می‌باشد.

- هرم سنی برای نشان دادن ترکیب سنی جمعیت، از روش ترسیم هرم سنی استفاده شد (شکل ۴). در این هرم مجموعه جوانه‌هایی که از طریق رشد دانه‌ها حاصل شده اند، گروه یکسال (و زیر یکسال) را تشکیل داده و سن سایر افراد گروههای سنی، به روشهایی که در بالا تشریح شد، تعیین گردید و با استفاده از مجموع داده‌های دو ایستگاه، هرم سنی ترسیم شد. این هرم نشان میدهد که تعداد بوته‌های *A. suaedifolia* در سنین بالاتر بیشتر از تعداد افراد این گونه در سنین پائینتر است.

- منحنی بقا منحنی بقا روشهایی برای نشان دادن چگونگی توزیع مرگ و میر در بین گروههای سنی جمعیت است. این منحنی نشان داد که میزان مرگ و میر در سنین اولیه بالاتر است (شکل ۵). از طرف دیگر، در سنین بالاتر (بین ۵ تا ۳۴ سال) توزیع مرگ و میر یکنواخت نیست.

بحث و نتیجه‌گیری

ارتباط بین عوامل مربوط به خاک با تعداد و سطح پوشش این گونه بررسی همبستگی بین پارامترهای مختلف خاک و پارامترهای گیاهی نشان داد که مقادیر بالای pH، CEC و سدیم قابل جذب خاک از عوامل محدود کننده انتشار این گونه میباشند. بر عکس کلسیم خاک عامل افزایش تعداد پایه‌ها و سطح پوشش آنها است. با توجه به اهمیت pH در قابلیت دسترسی گیاه به عنصر خاک که خصوصاً در محدوده کمبود قرار دارند، چنین ارتباط منفی قابل تفسیر است. قابلیت جذب فسفات در pH بالا بدلیل تشکیل رسوب فسفات کلسیم کاهش می‌یابد، علاوه بر آن، افزایش pH با کاهش قابلیت دسترسی منگنز، آهن، مس و روی همراه است (۱۸). ظرفیت بالای تبادل کاتیونی در خاک هر چند عموماً عامل افزایش جذب مواد غذائی است، با اینحال در خاکهای

شکل ۵. منحنی بقاء گونه *A. suaedifolia*

- نمودار حیات این نمودار برای دو منطقه مورد بررسی بطور جداگانه ترسیم گردید (شکل ۶). هدف از ترسیم این نمودار، مشخص کردن دینامیک پویایی جمعیت بوده است. سرنوشت دانه‌ها و جوانه‌های حاصل از آنها در طول یکسال بیولوژیکی بررسی شده و برای رسم نمودار مورد استفاده قرار گرفت. از سوی دیگر، بررسی بوته‌های مستقر در داخل و خارج پلاتها در هر دو منطقه

سدیم میباشد (۱۰). تأثیر شناخته شده یون کلسیم در کاهش جذب سدیم (۱۴) و تخفیف علائم تنفس شوری با افزودن کلسیم به محیط شور (۱۲) بخوبی شناخته شده است.

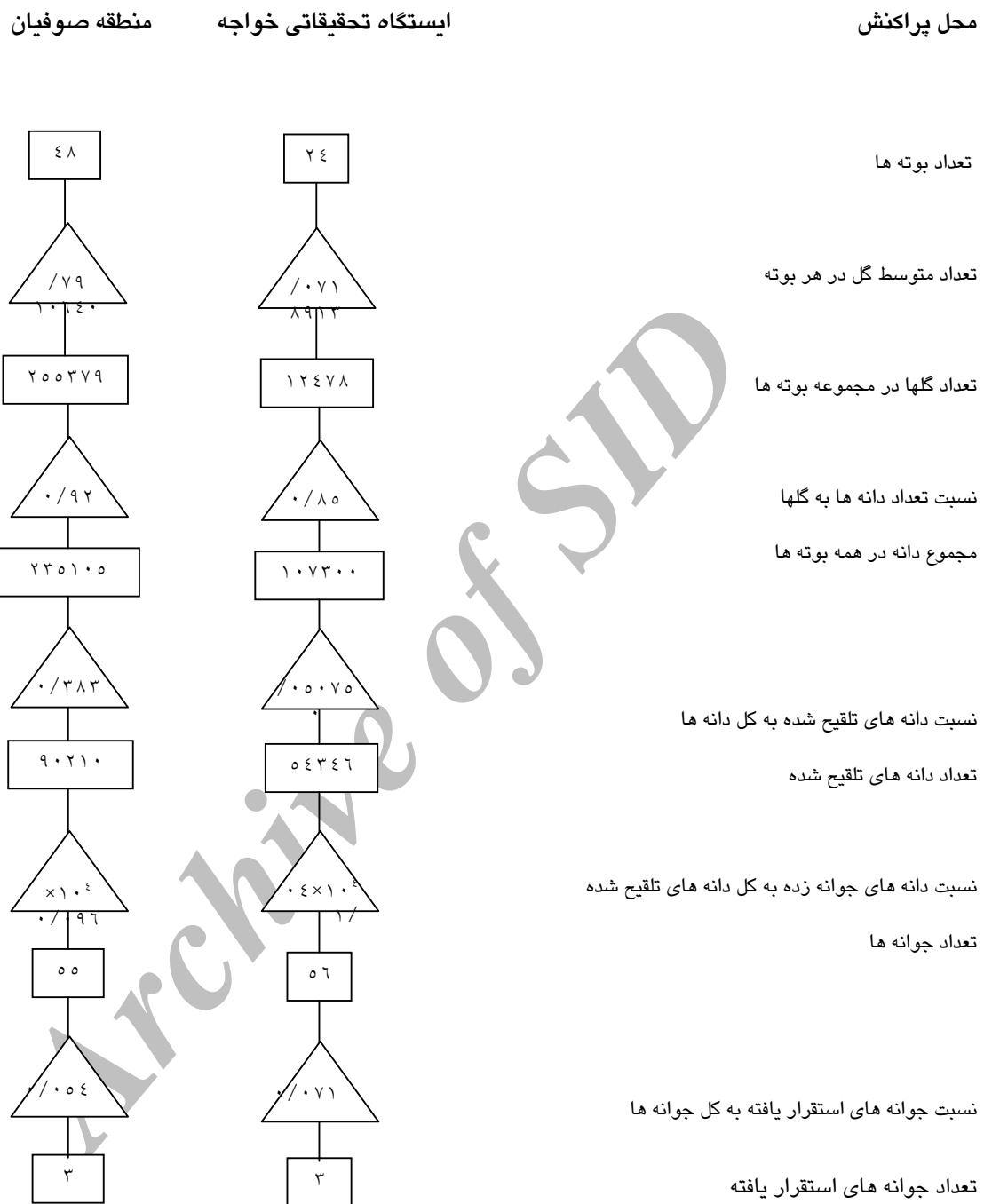
اکولوژی و دینامیک جمعیت گونه و شواهد و دلایل
مربوط به انقراض بررسی مقایسه ای داده های مربوط به تراکم، ارتفاع، سطح پوشش، فرکانس و ضریب اهمیت بین دو منطقه پراکنش این گونه، نشان میدهد که علیرغم وجود شرایط قرق در ایستگاه تحقیقاتی خواجه، همه پارامتر های ذکر شده به استثنای ارتفاع گیاه، در منطقه صوفیان بالاتر از ایستگاه تحقیقاتی خواجه بوده است. این موضوع را میتوان به غنای شرایط اکولوژیک از جمله پارندگی در منطقه صوفیان نسبت به ایستگاه تحقیقاتی خواجه نسبت داد. ارتفاع پائین بوته ها در منطقه صوفیان بدلیل چرای دام در این منطقه بوده است.

بررسی هرم سنی جمعیت این گونه نشان میدهد که مستترین پایه های این گونه ۳۶ ساله بوده اند. از سوی دیگر، هرم سنی مشابه یک هرم نیست، به این معنی که تعداد افراد در سنین بالاتر بیشتر از تعداد افراد در سنین پائینتر بوده است. نکته مهمتر اینکه، پایه های ۲، ۲ و ۴ ساله بکلی در جمعیت وجود نداشته اند. حذف پایه های جوان این گونه را میتوان تا حدی به تغییرات اقلیمی در منطقه در طی سالهای اخیر نسبت داد. چنانچه در شکل ۱ آمده است، میانگین سالانه دما و میانگین سالانه پارندگی منطقه در طی ۴ سال اخیر برتری افزایش و کاهش چشمگیری داشته است که احتمالاً روی حذف گروه های سنی پائینتر بی تاثیر نبوده است.

قلیائی یکی از عوامل افزایش جذب یونهای سدیم بوده و بنابراین عامل کاهش رشد گیاهان است (۱۸).

تأثیر مثبت EC روی سطح پوشش گیاه که در این بررسی مشاهده گردید، قابل توجه است و نشان دهنده تمایل این گونه به خاکهای شور میباشد. از سوی دیگر، در دو منطقه مورد مطالعه، افزایش سدیم قابل جذب خاک نه تنها تعداد گیاهان را محدود نمود، بلکه سطح پوشش آنها را نیز کاهش داد. پتانسیم تأثیری روی این دو پارامتر نداشت، در حالیکه اثر افزایش یون کلسیم در خاک، بر روی هر دو پارامتر تعداد و سطح پوشش مثبت بوده است. با توجه به اینکه یون سدیم تنها یکی از عوامل ایجاد کننده هدایت الکتریکی در خاک است، و یونهای دیگر مانند Ca^{+2} نیز در تغییرات EC خاک دخالت دارند، تأثیر روی گیاه را میتوان مربوط به برآیندی از حضور یونهای مختلف دانست. با توجه به تأثیر مثبت EC خاک خصوصاً روی سطح پوشش، برخلاف اثر منفی سدیم روی این پارامتر، میتوان نقش کلسیم را بعنوان یکی از اجزای مهم هدایت الکتریکی خاک قلمداد کرد، چنانچه نتایج مربوط به همبستگی بین این عناصر، تعداد و سطح پوشش گونه، آن را نشان میدهد. اساساً در هر دو منطقه مورد بررسی بدلیل خواص مواد مادری مقدار کلسیم و منیزیم خاک بالاست (۶)، بنابراین این دو یون سهم مهمی در هدایت الکتریکی خاک دارند (۳).

نقش مثبت کلسیم در خاکهای شور بر رشد گیاهان فرآیندی شناخته شده است. در خاکهای شور-قلیائی و قلیائی که بافت خاک بدلیل فراوانی یون سدیم برای رشد گیاه نامساعد شده است، استخلاف یونهای سدیم با کلسیم، عامل اصلاح خاک و بهبود رشد گیاه میشود (۱۸) گذشته از تأثیر کلسیم بر ویژگیهای فیزیکی و شیمیائی خاکهای شور و کاهش فعالیت سدیم در محلول خاک (۱۱)، این یون در انداههای گیاه نیز دارای اثر متقابل با

شکل ۶. نمودار حیات گونه *A. suaedifolia*

با توجه به اینکه اطلاعات مادر مورد گونه *A.suaedifolia* قبل از بررسی حاضر بسیار محدود بود، و بدلیل خطر انقراض این گونه اندمیک (بومی) که در بررسی حاضر مستند شده است، همچنین با توجه به اینکه این گیاه یکی از مهمترین گونه‌های موثر در تثبیت خاکهای مارنی است و تا ۱۰٪ اراضی استان آذربایجان شرقی را به خود اختصاص میدهد، لازم است توجه ویژه‌ای با هدف جلوگیری از نابودی، به این گونه معطوف میگردد.

بررسی منحنی بقا نشان میدهد که توزیع مرگ و میر در بین گروههای سنی مختلف یکنواخت نبوده است که نشان دهنده نوسانات بالای جمعیت این گیاه است که احتمالاً در کاهش جمعیت این گونه بی تاثیر نیست.

تأمل در نمودار حیات نشان میدهد که نسبت بالائی از گلهای تلقیح نشده باقی میمانند. در صد جوانه زنی دانه‌ها و میزان استقرار دانه رستهای جوان نیز بسیار پائین است. پائین بودن درصد جوانه زنی و استقرار دانه رستهای نه تنها به عوامل اقلیمی که ذکر گردید مربوط است، بلکه آنها را میتوان عوامل داخلی اعم از فیزیولوژیکی و ژنتیکی نیز نسبت داد.

تشکر و قدردانی:

کار پژوهشی حاضر نتیجه راهنماییها و ارائه طریق شادروان دکتر اصغر نیشابوری بوده است که بدینوسیله یاد ایشان را گرامی می‌داریم.

فهرست منابع

۱. ثابتی، حبیبا.... ۱۳۵۵. جنگلهای، درختان و درختچه‌های ایران. انتشارات سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی.
۲. درویشزاده، علی ۱۳۷۰. زمین‌شناسی ایران. نشر دانش امروز.
۳. سالار دینی، علی اکبر ۱۳۶۴. حاصلخیزی خاک. انتشارات دانشگاه تهران.
۴. قهرمان، احمد. ۱۳۶۹. کورموفیت‌های ایران (سیستماتیک گیاهی). جلد اول. مرکز نشر دانشگاهی.
۵. صیامی، عباس و زهزاد، بهرام ۱۳۶۸. فلور آذربایجان، قسمت اول. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه ارومیه.
۶. طالب پور، امیر حسین. ۱۳۸۰. بوم شناسی درمنه زارهای اراضی مارنی حوزه آبخیز نهند (استان آذربایجان شرقی). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
۷. میین، صادق. ۱۳۵۸. رستنیهای ایران (فلور گیاهان آوندی). انتشارات دانشگاه تهران
8. Assadi, M., Wendelbo, M. 1977. New and interesting plant records from NW Iran. Iran. J. Bot. 1(2): 97-108.
9. Bower, C.A., Reitemeier, R.F., Firemann, R. 1952. Exchangable cation analysis of saline and alkali soils. Soil Sci. 73: 251-261.

10. Cramer, G., Epstein, E., Lauchli. A. 1989. Na-Ca interactio in barely seedlings: relationship to ion transport and growth. *Plant Cell Environ.*, **12**: 551-558.
11. Cramer, G., Lauchli, A. 1986. Ion activities in solution in relation to Na-Ca interactions at the plasmalemma. *J. Exp. BOT.* **37**: 321-330.
12. Cramer, G., Lynch, J., Lauchli, A., Epstein, E. 1987. Influx of Na^+ , K^+ into roots of salt-stressed cotton seedlings. *Plant Physiol.* **83**: 510-516.
13. Gupta, J. 2001. Analysis of Soil, Plant and Water. Sinauer Publisher.
14. Jacoby, B., Hanson, B. 1985. Control on Na influx in corn roots. *Plant Physiol.* **77**: 930-934.
15. Jalili, A., Jamzad, Z., Shaw, S.C., Massoumi, A. A., Assri, U., Mazhariand, N. and Rahmanpour, A. 1999. Red Data Book of Iran. Research institute of Forests and Rangelands, Tehran. Iran.
16. Kershaw, I. 1973. Methods in Vegetation Analysis. Kluwer Academic Publisher.
17. Klokov, M., Dobrocza Jeva, D., Dubovik, O., Dudka, I., Makarevic, M., Chopik, V. 1978. Novitates systematica plantarum Vascularium at non vascularium. Academia Scientiarum RSS UCR. Instutum Botanicum nom.
18. Marschner, H. 1995. Mineral Nutrition of Higher Plants. 2nd Edition. Academic Press.
19. Rechinger, K.H., Schiman-Czeika, H. 1968. Polygonaceae *In:* Rechinger, K.H. (ed.) Flora Iranica **56**: 1-88 Graz: Akademische Druck-u.-Verlagsanstalt.

Ecological studies on *Atraphaxis suaedifolia* Jaub. & Spach (Polygonaceae) a rare endemic species of NW Iran

Hajiboland, R.¹ Aghadjanzadeh, T.S.², Taleb-Pour &A.H.,³ & Neishabouri, A.¹

1- Plant Science Dept., Tabriz University, Tabriz,Iran.

2- Biology Dept., Mazandaran University, Mazandaran, Iran.

3- Research Institute of Natural Resources, East Azarbaijan, Iran.

The distribution of *Atraphaxis suaedifolia*, an endemic species from NW Iran, is restricted to few dispersed localities at East-Azerbaijan. This is the first study on the distribution and ecology of this species. Firstly, the habitats of this species were determined, and ecological studies such as density, cover, frequency and importance coefficient were carried out in two localities. Beside the study of the relationship between climatic and edaphic factors with distribution and growth of this species, its population dynamics and life history were also described and analyzed. Results showed that, in both of two studied sites, 2-4 years-old plants were absent and the rate of established seedlings to the total germinated seeds was only 5-7%. It was concluded that climatic factors such as increase of the mean annual temperature and decrease of mean annual precipitation in the last years, and a high soil Na and pH as external factors in addition of internal factors such as beginning of reproduction at the late period of life history and a high rate of non-fertilized flowers are important factors account for endangering of this species.

Key words: *Atraphaxis suaedifolia*, rare endemic species, endangering hazard